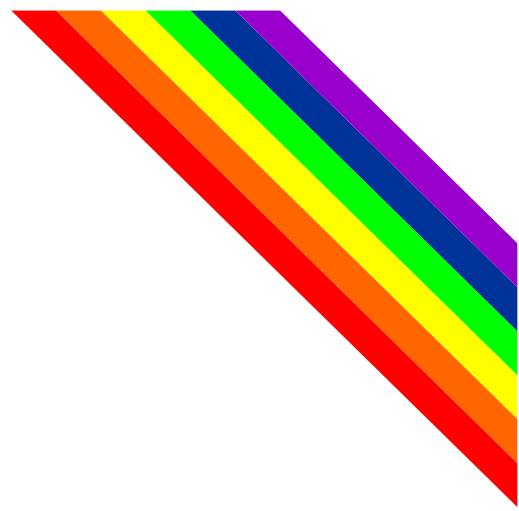

Uil of flamingo

Er was eens een flamingo die 's ochtends wakker werd en zei: 'Het wordt een mooie dag, de zon schijnt en de lucht is blauw.' Een uil, die in de boom zat, zei: 'Wat kraam jij nu voor onzin uit, het wordt nacht, er is helemaal geen zon en de lucht is niet blauw.' De flamingo zei toen: 'Ik weet toch dat het dag wordt en ik zie toch dat de lucht blauw is. Kijk zelf dan toch!' De uil keek rond en zei: 'Je bent gek. Ik weet zeker dat het nacht is en volgens mij ben jij kleurenblind, want de lucht is helemaal niet blauw.' De uil en de flamingo kregen ruzie met elkaar totdat de uil zei: 'Ik zal je bewijzen dat het nacht is, dat de lucht zwart is en dat er geen zon is. Kom maar met mij mee.' De uil nam de flamingo mee naar een bos vol uilen. Hij vertelde de andere uilen dat de flamingo dacht dat het dag werd, dat de lucht blauw was en dat de zon scheen. Maar alle uilen zeiden dat het nacht werd, dat de lucht niet blauw was maar zwart en dat de zon niet scheen. 'Laat ons slapen en hou op met die onzin!' De uil zei tegen de flamingo: 'Zie je nu dat ik gelijk heb? Zeg nooit meer zulke onzin en ga ook slapen.' De flamingo dacht: 'Ik ben anders, ik ben een zeldzame vogel die soms in de nacht, soms overdag fluit. Het liefst mijn eigen wijsje.' De uil zou moeten weten dat een flamingo anders is dan een uil. Iedereen is anders!

